

Προς

ΡΑΕ

Πειραιώς 132,

11854 Αθήνα

Υπόψη: κ. Προέδρου, Δρος Ν. Μπουλαξή

Θέμα: Δημόσια διαβούλευση επί της εισήγησης του ΛΑΓΗΕ για τον τρόπο εφαρμογής της μεθοδολογίας της Πρόσθετης Χρέωσης Προμηθευτών για τον Ειδικό Λογαριασμό ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ

ΑΡ. ΠΡΩΤ.: 421

Αθήνα, 14.02.2017

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ο Ελληνικός Σύνδεσμος Ανεξάρτητων Εταιρειών Ηλεκτρικής Ενέργειας, στις επιστολές του Συνδέσμου προς τη ΡΑΕ (Α.Π.400/28.09.2016, Α.Π.408/24.11.2016) και τις συναντήσεις με τις αρμόδιες Αρχές, έχει επανειλημμένα εκφράσει τις ενστάσεις του και την έντονη ανησυχία του για τις επιπτώσεις που έχει τόσο η επιβολή καθαυτή, όσο και ο τρόπος εφαρμογής της πρόσθετης χρέωσης στους προμηθευτές για την εξισορρόπηση του ελλείμματος του Ειδικού Λογαριασμού ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ. Με την παρούσα επιστολή του, ο Σύνδεσμός μας, στο πλαίσιο του θεσμικού του ρόλου για παρακολούθηση της λειτουργίας της αγοράς ενέργειας, επισημαίνει τις βασικές δομικές αδυναμίες της μεθοδολογίας, όπως αυτή έχει εφαρμοστεί μέχρι σήμερα, και καταθέτει τις απόψεις του στο πλαίσιο της παρούσας εποικοδομητικής διαβούλευσης αναφορικά με τις αναγκαίες τροποποιήσεις ως προς την εφαρμογή της πρόσθετης χρέωσης. Ευελπιστούμε ότι η Αρχή σας θα προβεί, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της, σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου η εφαρμογή της μεθοδολογίας να ανταποκρίνεται απόλυτα στο γράμμα και το πνεύμα του νόμου, με τήρηση των θεμελιωδών αρχών του δικαίου, χωρίς να διακυβεύεται η μέχρι σήμερα συντελεσθείσα πρόοδος προς τον σκοπό της ανάπτυξης πραγματικού ανταγωνισμού στη λιανική αγορά προς όφελος των τελικών καταναλωτών.

Α. Ως προς την επιβολή της πρόσθετης χρέωσης προμηθευτών

Καταρχάς, όπως έχει επισημάνει σχετικώς ο Σύνδεσμός μας και στο παρελθόν, η νομοθετική επιλογή για την θεσμοθέτηση της επιβολής της πρόσθετης χρέωσης στους προμηθευτές, ως έχει, στηρίζεται σε μια καινοφανή μέθοδο η επιστημονική βάση της οποίας είναι αμφισβητήσιμη. Τούτο, πρωτίστως, διότι αγνοεί το γεγονός ότι, σύμφωνα με τους κανόνες της χονδρεμπορικής αγοράς ηλεκτρισμού, η τιμή της ενέργειας αποτυπώνεται στην Οριακή Τιμή Συστήματος (ΟΤΣ) και είναι η τιμή με την οποία πληρώνονται όλοι οι Συμμετέχοντες που εγχέουν ενέργεια στη χονδρεμπορική αγορά. Οποιαδήποτε επιπλέον έσοδα για την παραγόμενη ενέργεια από συγκεκριμένες πηγές είτε καθορίζονται σαφώς από τις προβλέψεις του Κώδικα –εάν εδράζονται σε πτυχές της αγοράς- είτε από σαφείς ρυθμιστικές αποφάσεις των αρμόδιων Αρχών προς ενίσχυση και υλοποίηση συγκεκριμένων πολιτικών, όπως στη συγκεκριμένη περίπτωση η πολιτική στήριξης της ενέργειας που παράγεται από ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ.

Εν προκειμένω, ωστόσο, η πρόσθετη χρέωση στους προμηθευτές, ως μέσο ανάκτησης μέρους της χρηματοδότησης των ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ, στηρίζεται σε μια πρωτοφανή σύλληψη, δηλαδή στη δημιουργία μιας νέας εικονικής ΟΤΣ, μέσω ρυθμιστικής παρέμβασης, η οποία και χρησιμοποιείται ως βάση για την ανάκτηση της δαπάνης των ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ μέσω επιμερισμού της στους προμηθευτές. Εξ όσων γνωρίζουμε, δεν υπάρχει αντίστοιχο παράδειγμα στις ήδη αναπτυγμένες και ώριμες διεθνείς αγορές ηλεκτρισμού και ΑΠΕ, και όχι άδικα. Η επέκταση της λογικής της εικονικής ΟΤΣ θα μπορούσε να δώσει το δικαίωμα σε κάθε υποσύνολο παραγωγών με μεταβλητό κόστος μικρότερο της οριακής μονάδας ή/και εισαγωγέων να απαιτήσει την πληρωμή της εγχέομενης ενέργειας στην εικονική ΟΤΣ αντί της ΟΤΣ, αφού η λειτουργία αυτού του υποσυνόλου στην αγορά εκ των πραγμάτων μειώνει την τιμή στην οποία αγοράζουν την ενέργεια οι προμηθευτές.

Προς τον σκοπό της άρσης σχετικών παρερμηνειών, τονίζουμε ότι ο Σύνδεσμός μας δεν αμφισβητεί στο ελάχιστο ότι η δέσμευση της χώρας μας στο πλαίσιο του Μνημονίου [βλ. τη Συμφωνία Δημοσιονομικών Στόχων και Διαρθρωτικών Μεταρρυθμίσεων «Ελλάδα-Μνημόνιο Συνεννόησης για τριετές πρόγραμμα του ΕΜΣ» («Μνημόνιο Συνεννόησης») που κυρώθηκε με τον Ν. 4336/2015] για μηδενισμό του ελλείμματος του Ειδικού Λογαριασμού ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ πρέπει να γίνει σεβαστή. Άλλωστε, για την επίτευξη του εν λόγω σκοπού, υφίσταται μια πλειάδα ήδη νομοθετημένων και εύλογων ρυθμιστικών εργαλείων στη διάθεση των Αρχών τα οποία έχουν εφαρμοστεί στην πράξη και έχουν αποδώσει καρπούς. Ειδικώς, όμως, ως προς τη νομοθέτηση της πρόσθετης χρέωσης προμηθευτή, ως έχει, ο Σύνδεσμός μας εκφράζει τις σχετικές αντιρρήσεις του επί της αρχής ως προς το κατά πόσο η θέσπιση του εν λόγω εσόδου, με τον τρόπο που έχει γίνει, αποτελεί πράγματι επιστημονικά εύλογο και σύννομο μέσο για την επιδιωκόμενη ενίσχυση των ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ και τον μηδενισμό του σχετικού ελλείμματος του Ειδικού Λογαριασμού.

Β. Ως προς επιμέρους ζητήματα της εφαρμογής της πρόσθετης χρέωσης – Αναγκαίες προσαρμογές της μεθοδολογίας

Ανεξαρτήτως των ανωτέρω, ο ίδιος ο τρόπος εφαρμογής της νέας πρόσθετης χρέωσης – δηλαδή η συγκεκριμένη μεθοδολογία και οι παράμετροί της που θέσπισε η Αρχή σας- επιβεβαίωσε τις ανησυχίες που είχε εκφράσει ο Σύνδεσμός μας, όπως και λοιποί φορείς της αγοράς, περιλαμβανομένου του ΛΑΓΗΕ. Ειδικότερα, κατά τους πρώτους μήνες εφαρμογής της μεθοδολογίας που είχατε εκπονήσει, η αγορά προμήθειας οδηγήθηκε στα πρόθυρα της κατάρρευσης λόγω των υπερβολικά υψηλών και παντελώς αδικαιολόγητων πρόσθετων χρεώσεων, που υπερβαίνουν εξόφθαλμα τον σκοπό του νομοθέτη. Το αδιανόητο ύψος των χρεώσεων -πολύ πέρα κάθε επιδιωκόμενου στόχου για την κάλυψη του ελλείμματος του Ειδικού Λογαριασμού ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ που αποτελεί σκοπό της θέσπισης της επίμαχης χρέωσης σύμφωνα με την ίδια την αιτιολογική έκθεση του Ν. 4414/2016 που την εισήγαγε- δεν αποτελεί μόνο ανυπέρβλητο εμπόδιο για την αύξηση του ανταγωνισμού στη λιανική αγορά αλλά πρωτίστως συνιστά άμεσο κίνδυνο για την κατάρρευση της ίδιας της δραστηριότητας προμήθειας από τους υφιστάμενους παρόχους. Δυστυχώς ούτε η πρόσφατη απόφαση της ΡΑΕ (20.01.2017) για προσωρινές αλλαγές στη μεθοδολογία υπολογισμού της πρόσθετης χρέωσης κατάφερε να φέρει κάποιο ουσιαστικό αποτέλεσμα όσον αφορά στο υπερβολικό ύψος των χρεώσεων μολοντί η ίδια η ΡΑΕ παραδέχθηκε ότι «η υποχρέωση των Εκπροσώπων Φορτίου προς καταβολή του συνόλου της προκύπτουσας χρέωσης «ΠΧΕΦΕΛ» ενδέχεται να επαπειλήσει τη λειτουργία τους και να διαταράξει την ισορροπία στην αγορά της προμήθειας».

Ειδικότερα:

α. Ως προς την αναγκαιότητα θέσπισης ανώτατου ορίου μέσης χρέωσης ανά περίοδο εκκαθάρισης

Καταρχάς, ο Σύνδεσμος μας έχει από την αρχή επισημάνει ότι η μεθοδολογία υπολογισμού της νέας αυτής χρέωσης υπόκειται σε μεγάλες αβεβαιότητες και υψηλή μεταβλητότητα που αντιστρατεύονται, όχι μόνο τη θεμελιώδη αρχή της αναλογικότητας, αλλά και την βασικότερη προϋπόθεση για τη χάραξη στοιχειώδους εμπορικής πολιτικής από τους προμηθευτές που δεν είναι άλλη από την -τουλάχιστον σχετική- προβλεψιμότητα της χρέωσης. Τούτο, μάλιστα, λαμβάνοντας υπόψη ότι οι προμηθευτές δεσμεύονται για τουλάχιστον 12 -ή ακόμη και 18 ή 24- μήνες για προμήθεια ηλεκτρικής ενέργειας με σταθερή τιμή στους τελικούς καταναλωτές. Για όλους αυτούς τους λόγους, ο Σύνδεσμός μας κατά την αρχική διαβούλευση τον Σεπτέμβριο 2016 είχε επισημάνει την αναγκαιότητα να τεθεί

ανώτατο όριο μέσης χρέωσης αναφέροντας μάλιστα ότι η, τότε προτεινόμενη από το ΛΑΓΗΕ, τιμή τω 6,5 Ευρώ/MWh ήταν ιδιαίτερα υψηλή.

Άλλωστε, και ο ΛΑΓΗΕ, ως πλέον αρμόδιος φορέας για την παρακολούθηση της λειτουργίας της αγοράς, με την εισήγηση του στην παρούσα διαβούλευση -αλλά και με τις προγενέστερες εισηγήσεις του- επισημαίνει επίσης την εγγενή αβεβαιότητα πρόβλεψης των αποτελεσμάτων της μεθοδολογίας, αποτυπώνει με εντυπωσιακά νούμερα την υψηλή μεταβλητότητα που παρουσιάζουν τα αποτελέσματα από την εφαρμογή της και προτείνει την υιοθέτηση ανώτατου ορίου χρέωσης. Το όριο αυτό θα λειτουργήσει από τη μια ως εργαλείο αύξησης της προβλεψιμότητας της χρέωσης και μετριασμού της ακραίας μεταβλητότητάς της, ενώ από την άλλη θα ευθυγραμμίζει το ύψος των χρεώσεων με τον σκοπό, όπως αποτυπώνεται στο σχετικό νόμο και την αιτιολογική έκθεση, που καλείται να υπηρετήσει η συγκεκριμένη χρέωση, δηλ. **τον μηδενισμό του ελλείμματος του Ειδικού Λογαριασμού ΑΠΕ, προσδευτικά και σταδιακά, ως το τέλος του 2017**. Ο εν λόγω σκοπός, τον οποίο υποχρεωτικά πρέπει να εξυπηρετεί η θέσπιση της μεθοδολογίας στην οποία η ΡΑΕ προβαίνει δυνάμει της σχετικής νομοθετικής εξουσιοδότησης, προκύπτει ρητά και ανενδοίαστα από την ίδια την αιτιολογική έκθεση του Ν. 4414/2016 δυνάμει του οποίου θεσπίστηκε η πρόσθετη χρέωση. Στην αιτιολογική έκθεση αυτή επισημαίνεται ότι οι σχετικές χρεώσεις προς τους προμηθευτές **«καθορίζονται κατά τρόπο ώστε στο τέλος της διετίας 2016-2017 να μην προκύπτει έλλειμμα του ειδικού λογαριασμού Α.Π.Ε. και Σ.Η.Θ.Υ.Α.»**. Επομένως, η Αρχή σας δεσμεύεται απολύτως κατά την άσκηση της κανονιστικής αρμοδιότητάς της από το γράμμα του νόμου, όπως αυτό προσδιορίζεται από την αιτιολογική έκθεση. Οφείλει, δηλαδή, να θεσπίσει τέτοια μεθοδολογία ώστε οι πρόσθετες χρεώσεις που επιβαρύνουν τους προμηθευτές να διαμορφώνονται σε ύψος τέτοιο ώστε τα σχετικά έσοδα να οδηγούν σε σταδιακή και προσδευτική εξάλειψη του ελλείμματος σε ορίζοντα διετίας. Ας σημειωθεί πως το γεγονός ότι το ΕΤΜΕΑΡ ή οποιοδήποτε άλλο έσοδο ενδεχομένως να εκπορεύονται από τον ίδιον σκοπό του μηδενισμού του ελλείμματος του Ειδικού Λογαριασμού δεν αναιρεί τον σαφή και ρητό σκοπό του νομοθέτη αναφορικά με την πρόσθετη χρέωση: το τι ήθελε ο τελευταίος να πετύχει με την επιβολή της χρέωσης προκύπτει, με αδιαμφισβήτητο τρόπο, από την ίδια την αιτιολογική έκθεση η οποία δεν επιδέχεται παρερμηνειών. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι και ο πλέον αρμόδιος ΛΑΓΗΕ με τον ίδιον τρόπο αντιλαμβάνεται τον νομοθετικό σκοπό.

Η πρόβλεψη ανώτατου ορίου στη μέση χρέωση (cap) διασφαλίζει τα παραπάνω, ότι δηλαδή οι πρόσθετες χρεώσεις θα περιορίζονται μόνο σε ό,τι είναι απολύτως αναγκαίο για την κάλυψη του ελλείμματος του Ειδικού Λογαριασμού σε βάθος διετίας. Ενόψει δε της σαφούς πρόβλεψης του νόμου, η θέσπιση μεθοδολογίας που τυχόν οδηγεί σε χρεώσεις που υπερβαίνουν τον ως άνω σκοπό και κατατείνουν σε δημιουργία πλεονασμάτων -και όχι στην

προοδευτική, εντός διετίας, εξάλειψη του ελλείματος- θα πάσχει ως ευθέως αντίθετη στην εξουσιοδοτική διάταξη.

Άλλωστε, η πρόβλεψη ανώτατου ορίου χρέωσης είναι επιβεβλημένη και για τον πρόσθετο λόγο ότι, σύμφωνα με τον νομοθέτη, οι χρεώσεις που προκύπτουν από τη μεθοδολογία πρέπει να κυμαίνονται **σε εύλογα και αναλογικά επίπεδα** (βλ. σχετικώς την αιτιολογική έκθεση). Η τήρηση των εν λόγω κριτηρίων είναι δυνατή μόνο με την πρόβλεψη τέτοιου ανώτατου ορίου. Αυτό αποδείχθηκε στην πράξη και από τη μέχρι σήμερα εφαρμογή της μεθοδολογίας: η απουσία ανώτατου ορίου στη μέση χρέωση -σταθερού και εκ των προτέρων γνωστού- είχε ως αποτέλεσμα την επιβολή απότομων, αστάθμητων, παντελώς απρόβλεπτων και επαχθέστατων επιβαρύνσεων στους προμηθευτές οι οποίες οδήγησαν ακόμη και σε διπλασιασμό του κόστους του χαρτοφυλακίου ενέργειας. Είναι προφανές ότι τα εν λόγω αποτελέσματα αντιμάχονται ευθέως το σαφή και ρητό σκοπό του νομοθέτη και παραβιάζουν κατάφωρα τις συνταγματικές αρχές της αναλογικότητας και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των προμηθευτών, προσβάλλουν θεμελιώδη δικαιώματα των τελευταίων, όπως αυτό στην περιουσία (άρ. 17Σ και 1^ο Πρόσθετο Πρωτόκολλο ΕΣΔΑ), αλλά και την οικονομική τους ελευθερία (άρ.5 παρ. 1Σ) αφού μέσω ρυθμιστικής παρέμβασης καθιστούν αδύνατη τη χάραξη εμπορικής πολιτικής και μη βιώσιμη τη δραστηριότητά τους.

Ενόψει όλων αυτών, εκτιμούμε ότι η ανώτερη μέση πρόσθετη χρέωση θα πρέπει να κινείται χαμηλότερα από τα 6 Ευρώ/MWh λαμβάνοντας υπόψη ότι, με ρεαλιστικές παραδοχές (σημαντικά αυξημένη ΟΤΣ Ιανουαρίου και Φεβρουαρίου, αυξημένη ζήτηση, μηδενισμός ελλείματος τέλος Δεκεμβρίου 2017) τα απαιτούμενα έσοδα στη διάρκεια του 2017 για κάλυψη του ελλείματος θα πρέπει να είναι χαμηλότερα από την εκτίμηση των 350 εκ. Ευρώ που περιλαμβάνεται στην εισήγηση του ΛΑΓΗΕ. Συνεπώς, καλούμε την Αρχή σας να προβλέψει κατά την τροποποίηση της μεθοδολογίας ότι η μέγιστη μέση χρέωση ανά περίοδο εκκαθάρισης δεν μπορεί να υπερβαίνει 6 Ευρώ/MWh.

b. Ως προς την αναγκαιότητα μη συνυπολογισμού των απαιτήσεων για εφεδρείες κατά τον υπολογισμό της εικονικής ΟΤΣ

Όσον αφορά στον υπολογισμό της εικονικής ΟΤΣ, από το γράμμα της εξουσιοδοτικής διάταξης, όπως ερμηνεύεται υπό το πρίσμα των γενικών κανόνων που διέπουν τη χονδρεμπορική αγορά ενέργειας, προκύπτει ότι οι απαιτήσεις για εφεδρείες δεν μπορούν να λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό της εικονικής ΟΤΣ. Τούτο, πρωτίστως, διότι, σύμφωνα με την εξουσιοδοτική διάταξη, η εικονική επίλυση λαμβάνει χώρα **«βάσει του ίδιου μηχανισμού ενέργειας της αγοράς αυτής, λαμβάνοντας υπόψη τις εκάστοτε συνθήκες και τα πραγματικά δεδομένα της αγοράς, χωρίς τη συμμετοχή της ενέργειας των Α.Π.Ε. και**

*Σ.Η.Θ.Υ.Α. στον ημερήσιο ενεργειακό προγραμματισμό». Ωστόσο, από τις πάγιες διατάξεις του Κώδικα Συναλλαγών (βλ. ιδίως το άρθρο 52) και του Εγχειριδίου του Κώδικα (βλ. το άρθρο 3.2.7.1) προκύπτει ότι οι Επικουρικές Υπηρεσίες δεν αποτελούν προσφερόμενη ηλεκτρική ενέργεια από τους Συμμετέχοντες στην αγορά αλλά βραχυπρόθεσμο μηχανισμό διασφάλισης ισχύος, προκειμένου να εξασφαλίζεται η ομαλή και υψηλής ποιότητας παροχή ηλεκτρικής ενέργειας μέσω του Συστήματος στους καταναλωτές. Για το λόγο αυτό άλλωστε η μονάδα μέτρησής τους ορίζεται ως €/MW (για την Πρωτεύουσα και Δευτερεύουσα Εφεδρεία, ενώ για την Τριτεύουσα Εφεδρεία δεν προβλέπεται η υποβολή τιμολογούμενων προσφορών βάσει Κώδικα) και όχι €/MWh, όπως προβλέπεται για τις προσφερόμενες ποσότητες ενέργειας μέσω τιμολογούμενων προσφορών έγχυσης. Συνεπώς, στο μέτρο που ο νομοθέτης ορίζει ότι η εικονική επίλυση γίνεται με βάση τον ίδιον «**μηχανισμό ενέργειας**», αυτή πρέπει να διενεργείται βάσει της κατανομής της συνολικής ζήτησης ενέργειας στις συμβατικές μονάδες του Συστήματος (θερμικές και υδροηλεκτρικές), χωρίς, όμως, να λαμβάνονται υπόψη περιορισμοί όπως οι απαιτήσεις Εφεδρειών του Συστήματος.*

Σε κάθε περίπτωση, οι απαιτήσεις για εφεδρείες δεν μπορούν να λαμβάνονται υπόψη κατά την εικονική επίλυση της αγοράς και για τον ακόλουθο λόγο:

Σύμφωνα με την εξουσιοδοτική διάταξη, η εικονική επίλυση της αγοράς γίνεται *«λαμβάνοντας υπόψη τις εκάστοτε συνθήκες και τα πραγματικά δεδομένα της αγοράς, χωρίς τη συμμετοχή της ενέργειας των Α.Π.Ε. και Σ.ΗΘ.Υ.Α.»*. Σε αυτή, όμως, την περίπτωση, δηλαδή σε περίπτωση απουσίας των ΑΠΕ, οι απαιτήσεις εφεδρείας θα ήταν ουσιαστικά διαφορετικές. *Πρώτον*, διότι η παρουσία μεταβαλλόμενων ΑΠΕ (όπως τα φ/β και τα αιολικά) αυξάνει τις απαιτήσεις για διαθέσιμες εφεδρείες και, *δεύτερον*, διότι η διαθέσιμη ισχύς των κατανεμόμενων μονάδων για κάλυψη εφεδρειών θα ήταν μικρότερη αφού μέρος της διαθέσιμης ισχύος αυτών των μονάδων θα έπρεπε να παράγει ενέργεια αντί να είναι σε διαθεσιμότητα για παροχή εφεδρειών. Αυτό άλλωστε το επισημαίνει και ο ΛΑΓΗΕ στην εισήγησή του κάνοντας αναφορά στο Άρθρο 55, Παράγραφος 5 του Κώδικα Συναλλαγών. Η εν λόγω διάταξη προβλέπει ότι εάν είναι περιορισμένη η διαθεσιμότητα των κατανεμόμενων μονάδων για παροχή εφεδρείας τότε πρώτος σε σειρά χαλαρώνει ο περιορισμός για τριτεύουσα εφεδρεία. Ο συνδυασμός αυτών των δύο χαρακτηριστικών της αγοράς ηλεκτρισμού θα οδηγούσε προφανώς τον Διαχειριστή Συστήματος να θέσει πολύ διαφορετικές απαιτήσεις για εφεδρείες. Άλλωστε στην ίδια την εισήγηση του ΛΑΓΗΕ επισημαίνεται ότι είναι υψηλές οι απαιτήσεις εφεδρείας που θέτει ο Διαχειριστής κατά τον κανονικό ΗΕΠ –όπου υπάρχουν οι ΑΠΕ.

Ενόψει της προφανούς αβεβαιότητας ως προς τις εφεδρείες κατά την εικονική επίλυση της αγοράς, ο νομοθέτης δεν θα μπορούσε να είχε προβλέψει τον συνυπολογισμό τους κατά την εικονική επίλυση της αγοράς διότι κάτι τέτοιο θα οδηγούσε σε παράλογα και ανεπιεική

αποτελέσματα. Αυτό αποδείχθηκε στην πράξη κατά τους μήνες εφαρμογής της υπό αναθεώρηση μεθοδολογίας σας η οποία συμπεριλάμβανε τις απαιτήσεις για εφεδρείες κατά την εικονική επίλυση. Ειδικότερα, η εσφαλμένη θεώρηση ότι ο υπολογισμός της εικονικής ΟΤΣ γίνεται λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων για εφεδρείες, όπως στην περίπτωση της κανονικής ΟΤΣ, είχε ως αποτέλεσμα –όπως χαρακτηριστικά περιγράφεται στην εισήγηση του ΛΑΓΗΕ- το 56% της χρέωσης να οφείλεται στις ώρες οριακής εκπλήρωσης του περιορισμού για τριτεύουσα εφεδρεία. Αυτό οδήγησε σε πολύ υψηλή μεταβλητότητα της εικονικής ΟΤΣ και σε επίπεδα τυπικής απόκλισης πολύ υψηλότερα από αυτά της πραγματικής ΟΤΣ. Το γεγονός αυτό αποτελεί και ισχυρή εγγενή αδυναμία της συγκεκριμένης προσέγγισης, καθώς θα ανέμενε κανείς ότι σε περίπτωση απουσίας μιας πηγής ενέργειας με κυμαινόμενη παραγωγή –όπως οι ΑΠΕ- η διακύμανση της τιμής της ενέργειας θα μειώνονταν. Γίνεται λοιπόν αντιληπτό ότι, κατά την αναθεώρηση της μεθοδολογίας υπολογισμού της πρόσθετης χρέωσης, εκτός της θέσπισης ανώτατης τιμής για τη μέση χρέωση, επιτακτική ανάγκη αποτελεί και η απαλοιφή των περιορισμών εφεδρειών κατά τον υπολογισμό της εικονικής ΟΤΣ.

- c. Σχετικά με τα προτεινόμενα στην εισήγηση του ΛΑΓΗΕ άνω και κάτω ωριαία όρια θεωρούμε ότι οι τιμές τους θα πρέπει να είναι τέτοιες ώστε να συνάδουν με την ανώτατη τιμή για τη μέση πρόσθετη χρέωση αλλά και να υπηρετούν την αρχή της προβλεψιμότητας για την πρόσθετη χρέωση.

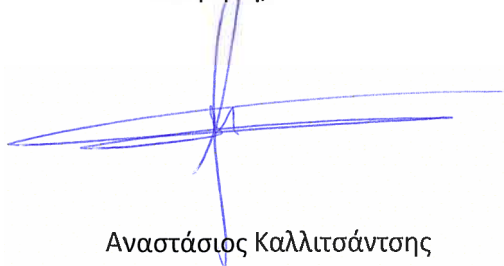
* * *

Συμπερασματικά, ο Σύνδεσμός μας τονίζει για μία ακόμη φορά την επιτακτική ανάγκη τροποποίησης της μεθοδολογίας της Αρχής σας σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν. Δηλαδή:

- Εισαγωγή ανώτατου ορίου στη μέση πρόσθετη χρέωση που δεν θα υπερβαίνει τα 6 Ευρώ/MWh. Αυτό επιβάλλεται (α) από το σαφή και αδιαμφισβήτητο σκοπό του νομοθέτη για θέσπιση εύλογων και αναλογικών χρεώσεων που οδηγούν στην σταδιακή εξάλειψη του ελλείματος του Ειδικού Λογαριασμού σε βάθος διετίας, (β) από τις συνταγματικά κατοχυρωμένες αρχές της αναλογικότητας και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των προμηθευτών, (γ) από την προστατευόμενη από υπερνομοθετικούς κανόνες οικονομική ελευθερία και από το δικαίωμα στην περιουσία των προμηθευτών.
- Μη συμπερίληψη των απαιτήσεων για εφεδρείες στην εικονική επίλυση της αγοράς και τον υπολογισμό της εικονικής ΟΤΣ.
- Επιλογή άνω και κάτω ωριαίου ορίου που να συνάδει με την τιμή της ανώτατης μέσης χρέωσης.

Τέλος, επιθυμούμε να υπογραμμίσουμε εκ νέου ότι η κρίσιμη εξουσιοδοτική διάταξη χαρακτηρίζει τη νέα αυτή πρόσθετη χρέωση ως κοστοστρεφή, η οποία αποσκοπεί στην κάλυψη ενός μετρήσιμου ελλείμματος **σε συγκεκριμένο χρονικό ορίζοντα διετίας** -και όχι στη δημιουργία πλεονασμάτων ή αποθεματικών του Ειδικού Λογαριασμού και μάλιστα κατά τους πρώτους μήνες εφαρμογής της. Για τον λόγο αυτό, όλες οι τροποποιήσεις της μεθοδολογίας στις οποίες θα προβεί η Αρχή σας αναφορικά με τον υπολογισμό της πρόσθετης χρέωσης θα πρέπει να οδηγούν, αποκλειστικά και μόνο, στην επίτευξη αυτού του συγκεκριμένου σκοπού και όχι σε χρεώσεις πέραν αυτού. Σε διαφορετική περίπτωση, η μεθοδολογία θα αντίκειται στη νομοθετική εξουσιοδότηση στην οποία στηρίζεται, αλλά και σε υπερνομοθετικούς κανόνες και αρχές, διακινδυνεύοντας την ίδια τη βιωσιμότητα του Ειδικού Λογαριασμού.

Με εκτίμηση,

Αναστάσιος Καλλιτσάντης

Πρόεδρος